

چکیده

در پژوهش حاضر به بررسی رابطه بین نگرش مذهبی با رضایتمندی زناشویی، سلامت روان و میزان شادکامی در بین کارکنان مرد و زن متاهل اداره آموزش پرورش شهرستان شهرکرد می پردازیم. نمونه ی پژوهش، شامل ۲۴۰ نفر (۱۲۰ نفر مرد و ۱۲۰ نفر زن) از کارمندان متاهل اداره آموزش و پرورش شهرستان شهرکرد بود که به روش تصادفی ساده انتخاب شده اند. پرسشنامه جهت گیری مذهبی آلپورت، پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ، پرسشنامه سلامت عمومی (۲۸سوالی) گلدبرگ و پرسشنامه شادکامی آکسفورد به عنوان ابزار پژوهش مورد استفاده قرار گرفت. داده ها با استفاده از روش آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون چند گانه به روش گام به گام تجزیه و تحلیل شد.

بر اساس نتایج به دست آمده در فرضیه اول بین نگرش مذهبی با رضایتمندی زناشویی کارمندان در سطح ۰/۰۱ رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. در فرضیه دوم بین نگرش مذهبی با سلامت روان کارمندان در سطح ۰/۰۱ رابطه منفی و معنادار وجود دارد. در فرضیه سوم بین نگرش مذهبی با میزان شادکامی کارمندان در سطح ۰/۰۱ رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. در فرضیه چهارم مؤلفه های نگرش مذهبی قادر به پیش بینی سلامت روان کارمندان بود و اما جهت گیری مذهبی درونی در سطح ۰/۰۰۱ منفی و معنادار و جهت گیری بیرونی در سطح ۰/۰۱ مثبت معنا دار می باشد. در فرضیه پنجم مؤلفه های نگرش مذهبی قادر به پیش بینی رضایتمندی زناشویی کارمندان می باشد که جهت گیری درونی و بیرونی در سطح ۰/۰۰۱ مثبت و معنادار است. در فرضیه ششم مؤلفه های نگرش مذهبی قادر به پیش بینی میزان شادکامی کارمندان است و جهت گیری درونی با شادکامی در سطح ۰/۰۰۱ مثبت و معنادار و در سطح جهت گیری بیرونی در سطح ۰/۰۱ منفی و معنادار می باشد.

کلید واژه ها: نگرش مذهبی، رضایتمندی زناشویی، سلامت روان، شادکامی